

Turism

2011-10-03 13:43:54

Localitatea Hodod, azi o comuna in extrema sud-estica a judetului Satu Mare, apare in documente incepand cu anul 1210. Istoria targului si a cetatii se leaga de cea a familiei nobiliare Jakcs, in posesia careia s-a aflat pana la stingerea ultimilor sai descendenti. In 1584, principele István Bathory ii daruieste cetatea Hododului, impreuna cu targul Jiboului si alte 17 posesiuni, lui Francisc Wesselényi, tezarar si consilier apropiat al principelui, la doar doi ani dupa ce ii oferise acestuia titlul de baron.

Doua secole mai tarziu, familia se va separa in cele doua ramuri, cea de Jibou si cea de Hodod, prin István Wesselényi si respectiv Francisc Wesselényi. Marturie a trecutului „nobilitar” al localitatii stau azi cele doua resedinte somptuoase construite de familia Wesselényi, una in stilul barocului tarziu iar cealalta in stil eclectic. Amandoua au devenit cladiri de interes public dupa nationalizare, si au fost tratate ca atare de-a lungul ultimelor decenii. Fosta scoala a comunei, palatul eclectic construit de familia Wesselényi in secolul al XIX-lea, este astazi cunoscut sub numele de „conacul Degenfeld”, dupa doctorul Maximilian Degenfeld-Schomburg, ultimul proprietar inainte de nationalizare.

Familia Wesselényi a ramas totusi in istoria comunei prin ansamblul baroc pe care l-a construit in partea de nord a Hododului. Astazi sediul primariei si al consiliului local, palatul Wesselényi e departe insa de a fi un sediu administrativ tipic. Accesul nu se face direct din strada, ci intrand pe o poarta decorata cu urne baroce, mergand pe o alee ce se deschide intr-o curte incadrata de anexe, si apoi cotind pe o poteca strajuita de arbori seculari. In plus, acoperisul inalt, cu panta franta, volutele si blazoanele sculptate cu maiestrie ce decoreaza fatadele, toate acestea tradeaza originea nobila a cladirii si functiunea ei anterioara.

Constructia ansamblului a durat 27 de ani si a inceput in 1761 cand comitele Francisc Wesselényi hotaraste sa construiasca la Hodod o resedinta confortabila, in spiritul baroc al vremii iar pentru aceasta il comisioneaza pe austriacul Josef Lintzmann. Acesta, impresionat de palatul baroc pe care I. L. Hildebrand il concepusese pentru Eugeniu de Savoya la Ráckeve in Ungaria, intocmeste un proiect foarte asemanator si incepe prima etapa de constructie a palatului din Hodod.

Insa dupa cativa ani de munca Lintzman nu se dovedeste foarte priceput: hornurile bucatariei si brutariei afuma incaperile iar subsolul se inunda periodic. Dupa moartea batranului Wesselényi in 1770, responsabilitatea trece in mainile fiului sau Farkas care ia toate masurile necesare ca proiectul sa fie dus la bun sfarsit. Renunta la Lintzman si il contracteaza pe clujeanul Franz Gindtner, mester renumit in acea perioada, ce avea sa construiasca biserica armeneasca din Dumbraveni. Gindtner modernizeaza planurile lui Lintzman, insa modificarile sunt minore deoarece cladirea era in mare parte construita. Renunta la includerea bucatariei si brutariei in palat si concepe planurile pentru viitoare anexe ce le vor include.

Palatul consta intr-un volum compact, cu un acoperis inalt, cu panta franta, de factura baroca si aminteste de corpul central al palatului din Ráckeve. Compozitia faadelor este simetrica, iar zonele importante sunt puse in evidenta prin decrosuri. Astfel, pe faada principala exista un decros care marcheaza accesul in cladire, iar pe faada opusa, vizibila de la strada, un al doilea decros rotunjit

anun? a existen? a la interior a unui somptuos salon oval.

Decora?iunea fa?adelor o reprezinta ancadramentele specifice barocului tarziu, cu volute sculptate in piatra de Josef Hoffmayer, si blazoanele si placile comemorative realizate de Anton Schuchbauer, talentatul mester cunoscut pentru sculpturile palatului Banffy din Cluj precum si pentru cele de la Palatul Teleki din Comlod si Palatul Haller din Coplean. Acesta a sculptat la Hodod blazoanele familiilor Wesselényi si Rhédey (comandat de Farkas Wesselényi in amintirea tatalui sau Francisc Wesselényi si a mamei sale, Zsuzsanna Rhédey) aflat pe fatada estica a palatului.

Pe langa acesta, este responsabil si de cele trei elemente decorative de pe fatada vestica, deasupra principalei usi de acces in palat: blazoanele familiilor Wesselényi si Bethlen (pentru Farkas Wesselényi si Júlia Bethlen de Bethlen) incadrate de doua cartuse decorative ce cuprind o inscriptie comemorativa din anul 1776 si un pasaj din Odele lui Horatiu ce vorbeste despre frumusetea caracterului uman, cinstit si cumpatat: *vivitur parvo bene, cui paternum/splendet in mensa tenui salinum/ nec levis somnos timor aut cupido/ sordidus aufert* (traducece aproximativa: Omul se poate multumi cu putin, solnita stramoseasca sa straluceasca pe a sa masa si somnu-i sa nu fie tulburat de mizeria lacomie).

Din punct de vedere al conservarii, ansamblul se afla intr-o stare relativ buna. In proprietatea familiei Wesselényi pana la nationalizare, cladirea a fost tratata cu oarecare respect in perioada comunista si retrocedata urmasilor dupa 1990. Decora?iunea baroca a palatului s-a pastrat in totalitate, la fel tamplaria si obloanele. In interior, se mai pot inca vedea lambriurile, semineele, ancadramentele si stucaturile originale, alaturi de mobilierul sobru si functional al institutiei publice care isi are azi sediul in palat.

[Sursa info si foto](#)